

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1712/2022
08.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Драгане Бољевић, Данијеле Николић, Катарине Манојловић Андрић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Раде Митровић, адвокат из ..., против тужене Општине Власотинце, коју заступа Правобранилаштво општине Власотинце, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиље изјављене против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2020/21 од 24.09.2021. године, у седници већа одржаној 08.06.2022. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2020/21 од 24.09.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 2020/21 од 24.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу – Судска јединица Власотинце П1 351/20 од 19.01.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се тужена обавезе да исплати тужиљи износ од 131,73 динара са законском затзеном каматом од 05.06.2017. године до исплате на име разлике нето зараде за месец мај 2017. године по основу неплаћеног увећања зараде за дан државног празника. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужиља да на наведени износ зараде обрачуна и уплати доприносе тужиљи за обавезно социјално осигурање. Ставом трећим изреке обавезана је тужиља да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 28.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 2020/21 од 24.09.2021. године, одбијена је жалба тужиље и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу, Судска јединица у Власотинцу П1 351/20 од 19.01.2021. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију, указујући на разлоге за примену члана 404. Закона о парничном поступку.

Тужена је дала одговор на ревизију тужиље, у коме је оспорила основаност ревизијских навода. Трошкове ревизијског поступка није тражила.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2.).

Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиле, као о изузетно дозвољеној ревизији, јер у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлога за одбијање тужбеног захтева који су наведени у нижестепеним пресудама. Предмет тужбеног захтева о коме је одлучено правноснажном пресудом је исплата накнада плате у висини просечне плате у претходних 12 месеци за време одсуства запосленог са рада на дан празника који је нерадни дан. Нижестепени судови су одбили тужбени захтев, налазећи да се због правила о забрани ретроактивног важења закона не примењује одредба члана 26. Закона о систему плата запослених у јавном сектору („Службени гласник РС“ бр. 18/2016...108/2016), као специјалног закона којим је утврђено право запослених на накнаду плате за време одсуства са рада на дан државних празника, будући да се наведени закон примењује почев од 01.07.2017. године, док тужилца потражује накнаду зараде за мај 2017. године. Супротно ставу ревидента не примењује општа одредба члана 114. Закона о раду, којом се запосленом признаје право на накнаду по назначеном основу и висини у складу са општим актом послодавца и уговором о раду. Образложење побијане пресуда за одлуку о одбијању тужбеног захтева не одступа од судске праксе и владајућег правног схватања у тумачењу и примени материјалног права, израженог кроз одлуке нижестепених судова и ревизијског суда у истој чињеничној и правној ситуацији као што је конкретна, тако да не постоји потреба за новим ни уједначеним тумачењем права, а тужилца није приложила одговарајуће судске одлуке којима би поткрепила тврдње о неуједначеној судској пракси.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Одредбом члана 441. ЗПП, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о заснивању, постојању и престанку радног односа.

У споровима ради новчаног потраживања из радног односа ревизија је дозвољена под истим условима ко и у имовинско – правним споровима који се односе на новчано потраживање.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско – правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају се не ради о парници из радног односа у смислу члана 441. Закона о парничном поступку када је ревизија увек дозвољена, јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, па како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа-судија
Марина Милановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић